

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Zorou Šmolkovou ve věci

žalobkyně: I. P.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 9. 2025, ve věci invalidního důchodu

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 5. 9. 2025, **se zrušuje** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalovaná svým rozhodnutím ze dne 17. 6. 2025, č. j. X (dále „prvostupňové rozhodnutí“), zamítla žalobkyni její žádost o invalidní důchod, neboť podle posudku Institutu posuzování zdravotního stavu ze dne 16. 6. 2025 poklesla žalobkyni z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu její pracovní schopnost o 30 %. Žalobkyně proti rozhodnutí žalované podala námitky. O těchto námitkách rozhodla žalovaná rozhodnutím ze dne 5. 9. 2025, č. j. X (dále „napadené rozhodnutí“), kterým námitky zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. Proti napadenému rozhodnutí podala žalobkyně žalobu.

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

Shrnutí žaloby a žalobních bodů

2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že nesouhlasí s hodnocením postižení páteřního onemocnění, neboť trpí závažným onemocněním bederní páteře po endoskopické operaci z roku 2010. Výsledky magnetické rezonance opakovaně poukazují na stenózu páteřního kanálu L4/L5, výhřez meziobratlové ploténky a další degenerativní změny. Přesto posudková lékařka hodnotila stav žalobkyně jako lehké funkční postižení, navzdory trvalým bolestem a omezené hybnosti. V posudku je interní rozpor, kdy přiznává recidivující bolest a lehkou neuropatii, ale v závěru tvrdí, že neurologický nález je bez postižení.
3. Dále namítala nezohlednění skutečných projevů onemocnění. Uvedla, že nedávno byla několikrát znehybněná, nebyla schopna chodit ani vstávat z lůžka. Nepodstoupila sice pohotovostní vyšetření kvůli nemožnosti dopravy, avšak to nesnižuje závažnost jejích obtíží. Posudková lékařka tyto skutečnosti nezohlednila a opírá se o konzervativní postup neurochirurga. Neurochirurgické vyšetření však probíhalo tak, že lékař se na žalobkyni ani osobně nepodíval, nepoložil jí otázku, kde pociťuje bolest zad. Během vyšetření pouze sledoval rentgenové snímky, aniž by zohlednil výsledky magnetické rezonance.
4. Za třetí namítala, že nebyly zohledněny její problémy týkající se častých návštěv toalety, bolesti rukou a dýchacími potížemi. Nutnost častých návštěv toalety, zvláště v nočních hodinách, ovlivňuje kvalitu jejího spánku a schopnosti regenerace. Přidávají se jí i chronické dýchací potíže – astma. To výrazně ovlivňuje její kondici a zhoršují celkovou výkonnost. Astma jí přitom bylo diagnostikováno již dříve a bylo potvrzeno lékařským vyšetřením, přičemž symptomy trvají a někdy se zhoršují. Posudkový lékař tak nesprávně snížil hodnocení astmatu o deset procentních bodů. Společně tyto uvedené potíže značně komplikují zvládání každodenních aktivit a výrazně omezují soběstačnost žalobkyně, zejména s ohledem na to, že žije sama v rodinném domě.
5. Dále namítala, že posudková lékařka konstatovala zachovalou pracovní schopnost z důvodu, že dochází žalobkyně do zaměstnání a není evidována jako uchazeč o zaměstnání. Zákon však posuzování invalidity zakládá na zdravotním stavu, nikoliv sociálních okolnostech. Důvody, proč žalobkyně pracuje, jsou existenční, neboť žalobkyně splácí hypotéku. Práci navíc zvládá obtížně s častými přestávkami a pomocí kolegů.
6. Posudková lékařka sice přiznala bolesti páteře, neuropatii a omezenou hybnost se sledováním od roku 2017, avšak snižuje závažnost stavu tím, že hodnotila neurologický nález jako stabilní a uvedla, že chorobné změny nejsou závažné, což vzhledem ke klinickému nálezu a subjektivním obtížím nelze akceptovat. Uzavřela, že správně její pracovní schopnost, resp. její omezení, mělo být hodnoceno podle kap. XIII., oddíl E, položky 1b vyhlášky č. 359/2009 Sb. (dále „vyhláška“). Souhrnný dopad onemocnění měl být hodnocen poklesem nejméně 35 %, který odpovídá prvnímu stupni invalidity. Z uvedených důvodů navrhla napadené rozhodnutí zrušit.
7. Žalovaná ve svém vyjádření zrekapitulovala rozhodnou právní úpravu a shrnula průběh řízení před správními orgány. Podle jejího názoru posudkový byl zdravotní stav žalobkyně posouzen řádně. S ohledem na žalobní námitky navrhla důkaz posudkem posudkové komise MPSV a žalobu jako nedůvodnou zamítnout.
8. Při jednání, které krajský soud ve věci nařídil, oba účastníci setrvali na svých stanoviscích,

s ohledem na závěr posudku posudkové komise (viz níže) navrhli shodně zrušení napadeného rozhodnutí.

9. Soud zjistil, že žalobu lze věcně projednat. Přezkoumal tedy napadené rozhodnutí v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.), v mezích žalobních bodů a

vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

10. Z připojeného posudkového spisu žalobkyně krajský soud zjistil k osobě žalobkyně, že vystudovala s maturitou obchodní akademii, je zaměstnaná u společnosti O2 Czech Republic na pozici operátor call centra na zkrácený úvazek.

11. Krajský soud dále zjistil, že žalobkyně v květnu 2025 požádala o opětovné přiznání invalidního důchodu, který již dříve pobírala. Z toho důvodu nechala žalovaná vypracovat posudek posudkovým lékařem Institutu pro posuzování zdravotního stavu (dále „IPZS“). Ten v posudku ze dne 16. 6. 2025 dospěl k závěru, že žalobkyně není invalidní. Rozhodující příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1b přílohy k vyhlášce s procentní mírou poklesu pracovní schopnosti 20 %, pokles pracovních schopností byl dále pro přidružená onemocnění navýšen na celkových 30 %. V návaznosti na tento posudek žalovaná rozhodla prvostupňovým rozhodnutím, proti němuž podala žalobkyně námitky.

12. V řízení o námitkách si žalovaná vyžádala další posudek. V posudku ze dne 27. 8. 2025 posudkový lékař IPZS potvrdil posudkový závěr tak, že v případě žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, nicméně s ním není spojena invalidita. Rozhodující příčinu jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu stanovil shodně, a to postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1b přílohy k vyhlášce, s mírou poklesu pracovní schopnosti 20 %. Tu posudkový lékař stanovil při horní hranici, avšak ji již nenavýšil pro další zdravotní postižení. Posudkový lékař IPZS uvedl, že se ztotožnil s posudkovým lékařem v prvním stupni, avšak neshledal důvody pro další navýšení.

13. S ohledem na žalobní námitky nechal krajský soud v řízení zpracovat posudek posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí. V posudku ze dne 13. 2. 2026 se posudková komise v Ostravě dospěla na rozdíl od posudkového lékaře IPZS k závěru, že žalobkyně je invalidní v I. stupni, neboť její pracovní schopnost poklesla o 35 %. Podle názoru posudkové komise je v případě žalobkyně rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu chronický VAS, tj. postižení zařazené v kapitole XIII., odd. E, položce 1c přílohy k vyhlášce. Míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně stanovila na hodnotě 35 %. Ke vzniku invalidity došlo dne 11. 5. 2025. Posudková komise uvedla, že se neztotožnila s hodnocením posudkových lékařů IPZS s ohledem na nově přiložené lékařské zprávy, magnetickou rezonanci a své vlastní vyšetření provedené neurologem. Doplnila, že v případě žalobkyně se jedná o středně těžké funkční postižení více úseků páteře, se závažnější poruchou statiky a dynamiky páteře, insufiencí svalového korzetu, s často recidivujícími projevy kořenového dráždění, s funkčně významným neurologickým nálezem. V rámci pracovní rekomandace posudková komise uvedla, aby se žalobkyně zdržela zvedání těžkých břemen, nesetrvávala ve vynucených polohách, v průvanu či chladu. Pracovní schopnost je u žalobkyně zachována s využitím dosaženého vzdělání, znalostí a

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

zkušeností, stejně tak je zachována možnost rekvalifikace. Výdělečnou činnost je schopna provozovat jen s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti. Platnost posudku stanovila posudková komise do 28. 2. 2027.

14. Rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o OPSZ“), zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely námitkového řízení posuzuje žalovaná. Pro účely soudního přezkumu zdravotní stav pak posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí (dále též „MPSV“); za tím účelem MPSV zřizuje jako své orgány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona o OPSZ). Soud ovšem nezkontroluje věcnou správnost posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek rozhodujícím důkazem. A to za předpokladu, že z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochybností, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, které by správnost posudku zpochybnily. Posudková komise se musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá. Posudkové závěry musí náležitě odůvodnit. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, její rozhodnutí v námitkovém řízení musí být jasné, srozumitelné a úplné (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43).
15. Náležitosti posudku upravuje § 7 vyhlášky. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž 1) účel posouzení, 2) datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 3) výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 4) skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 5) výsledek posouzení zdravotního stavu a míru poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, 6) procentní míru poklesu pracovní schopnosti, 7) stupeň invalidity, 8) den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity, 9) odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti a 10) tzv. pracovní rekomandaci (to pouze, jde-li o invaliditu prvního či druhého stupně), tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012-18).
16. V posuzované věci si krajský soud vyžádal shora specifikovaný posudek. Z jeho obsahu vyplývá, že posudková komise jednala a rozhodovala v řádném složení, za přítomnosti specialisty s odborností neurologie. Posudek má všechny shora uvedené náležitosti a splňuje podmínku úplnosti a přesvědčivosti, posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi a své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila a posudek nevzbuzuje žádné pochyby. Na základě toho posudková komise přijala svůj posudkový závěr o poklesu pracovní schopnosti žalobkyně o 35 %, stanovila datum vzniku invalidity, jakož i datum kontrolní lékařské prohlídky.
17. Za tohoto stavu soud uzavírá, že jelikož zdravotní stav žalobkyně byl v rozhodné době jiný, než jaký vzala na základě provedeného posudku lékaře IPZS za zjištěný žalovaná, Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.

je její rozhodnutí vadné pro chybně zjištěný skutkový stav, a v důsledku toho nezákonné. Soud na základě výše uvedeného posudku posudkové komise dospěl k závěru, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní v I. stupni, kdy její pracovní schopnost poklesla o 35 %, a to od 11. 5. 2025, s platností do 28. 2. 2027.

18. Žaloba je tedy důvodná a soud napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil. Podle ustanovení § 78 odst. 4 s. ř. s. „[z]ruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.“ Soud tak tedy výrokem I. tohoto rozsudku učinil. V dalším řízení je pak žalovaná povinna (ve shodě s ustanovením § 78 odst. 6 s. ř. s.) zahrnout výše uvedený posudek posudkové komise MPSV Ostrava mezi podklady pro nové rozhodnutí a podle § 78 odst. 5 s. ř. s. je žalována vázána právním posouzením krajského soudu o stupni invalidity žalobkyně.
19. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch a podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. náleží takovému účastníku právo náhrady důvodně vynaložených nákladů proti tomu účastníkovi, který úspěch neměl. Žalobkyně však u jednání uvedla, že náhradu nežádá.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 18. března 2026

JUDr. Zora Šmolková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje J.V.